

editorial

El nou govern ha anunciat la seva voluntat d'abordar un seguit de temes eternament aparcats, com ara l'Estatut del personal al servei de l'Administració pública. Ja s'han donat les primeres passes en aquesta direcció, amb la constitució formal de la **Comissió per a l'estudi i preparació de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic**, integrada per persones de reconeguda solvència professional.
(accés al text de l'Ordre APU/3018/2004, de 16 de setembre)

Tanmateix, en la "**Declaració per al diàleg social en les administracions públiques**", subscrita el passat 21 de setembre, les organitzacions sindicals UGT, CCOO i CSI-CSIF han convingut amb el MAP, entre d'altres qüestions, iniciar un procés de negociació per a l'adopció d'una norma bàsica sobre solució extrajudicial de conflictes col·lectius.
(accés al text de la Declaració)

A més, aprovat en el debat sobre la totalitat del 27 d'octubre d'enguany el **Projecte de Llei de Pressupostos per a 2005** us en fem cinc cèntims, alhora que us comentem la jurisprudència existent en matèria d'excedència per incompatibilitats, després que la nostra legislació autonòmica hagi reconegut implícitament la seva aplicabilitat al personal laboral.

legislació

PROJECTE DE LLEI DE PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT PER A L'ANY 2005
(accés al text del Projecte)

Us destaquem, d'allò que pot resultar-vos d'interès, els següents aspectes:

Despeses de personal (articles 19, 21, 22 i 25): L'increment retributiu màxim previst per al personal funcionari continua essent del 2% respecte de l'any 2004, en termes d'homogeneïtat per als dos períodes de comparació, amb la substancial diferència però que suposa incloure-hi en aquest augment, en el seu cas, les retribucions diferides (per exemple, aportacions a plans de pensions d'ocupació). Tanmateix, en aplicació de l'Acord de 7 de novembre de 2002 entre el Govern i les organitzacions sindicals representatives a l'àmbit de l'Administració de l'Estat, aquesta disposició es complementa amb l'increment d'un altre 20% de la quantia del complement de destinació en les dues pagues extres, arribant així al 60% del seu import aplicat a dites pagues.

Pel que fa al personal laboral, s'hi preveu el mateix increment del 2% referit a la massa salarial, tot tenint en compte també l'augment a les pagues extraordinàries.

Com a l'any 2004, les Administracions podran destinar, per sobre dels increments generals (el 2% més l'increment aplicable a les pagues extres), fins a un 0,5% addicional, al **finançament d'aportacions a plans de pensions de la modalitat d'ocupació** o contractes d'assegurança col·lectiva que incloguin la cobertura de la contingència de jubilació. A més, d'acord amb el que s'ha comentat, la quantitat aportada, en el seu cas, a plans de pensions d'ocupació en l'exercici 2004 podrà veure's incrementada en un 2%, amb independència de l'esmentat 0,5%.

Oferta pública d'ocupació (article 20): El límit de places de nova creació continuarà essent del 100% de la taxa de reposició d'efectius, en la qual s'hauran d'incloure tots els llocs desenvolupats per personal interí nomenat o contractat l'exercici anterior fins a la provisió de la plaça. Tanmateix, podran convocar-se tots aquells que hagin estat desenvolupats interinament o temporal amb anterioritat a l'1 de gener de 2004.

Per la seva banda, els nomenaments interins que en supòsits excepcionals i per cobrir necessitats urgents i inajornables s'hagin efectuat durant l'any 2005 computaran a efectes de complir el límit màxim de la taxa de reposició de l'oferta d'aquell mateix any o del següent.

Bases i tipus de cotització (article 99): Mentre el topall màxim de la base passarà a ser de 2.813,40 € mensuals, el mínim i els tipus a aplicar es mantindran, un any més, inalterables.

Modificacions normatives (disposició addicional 44): D'entre les normes que es modificaran, destaca l'article 131.bis del Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova la **Llei general de la Seguretat social**, que per fi recollirà, després de l'ensurt dels darrers pronunciaments del TS, la impossibilitat que un cop esgotat el termini màxim de durada de la IT amb alta mèdica i sense declaració d'incapacitat permanent, es generi un nou procés d'incapacitat temporal per la mateixa o similar patologia sense que hagi transcorregut un període d'activitat laboral superior a 6 mesos.

sentències

L'EXCEDÈNCIA VOLUNTÀRIA PER INCOMPATIBILITATS DEL PERSONAL LABORAL DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Sentències de la Sala Social del Tribunal Suprem de 22 de febrer, 2 de juliol i 13 de desembre de 1990 (RJ 1990\1136, RJ 1990\6043 i RJ 1990\9781)

Comentades per Xavier Boltaina

El Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova l'Estatut dels Treballadors (ET), regula dues modalitats bàsiques d'excedència: la voluntària i la forçosa. La primera es concedeix per raons personals si es té una antiguitat d'un any, per un període mínim de dos anys i un màxim de cinc, llevat que per conveni col·lectiu s'haguessin ampliat aquests terminis (art. 46.2 ET). La forçosa es concedeix quan la persona interessada és elegida o designada per a un càrrec públic que impossibilita l'assistència al treball (art. 46.1 ET). En cap moment la legislació laboral preveu l'anomenada "*excedència per incompatibilitats*", que en canvi sí està regulada per al personal funcionari.

S'ha plantejat, però, si el personal laboral pot sol·licitar una excedència per incompatibilitats quan accedeixi a un altre lloc de treball d'una administració pública, ja sigui com a laboral -fix o temporal- o com a funcionari -de carrera o interí-, ja que si hi accedeix com a personal eventual de confiança el passí és a la situació d'excedència forçosa.

El Tribunal Suprem resolgué favorablement aquest interrogant instituint una excedència no regulada per la norma laboral, en base als següents criteris:

- **És una excedència *ad hoc* aplicable únicament al personal laboral de les administracions públiques** i que té el seu origen en la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats, i no en l'ET, que res indica al respecte (STS de 2 de juliol de 1990).

- **És qualificada de voluntària, i per tant no dóna dret a la reserva del lloc de treball.** Únicament confereix un dret preferent de reingrés en una vacant d'igual o similar categoria en el moment de demanar-lo.

- No està sotmesa al límit dels cinc anys, el que constitueix la gran diferència amb la simple excedència voluntària (STS de 13 de desembre de 1990), sinó que es perllongarà en la seva durada mentre es mantingui la situació d'incompatibilitat (STS de 22 de febrer de 1990). Quan finalitzi el vincle laboral o funcional en el nou lloc de treball, s'haurà de demanar el reingrés: aquest dret existeix doncs, encara que hagin transcorregut més de cinc anys.

- No hi ha dret a rebre cap salari ni al còmput del temps d'espera a efectes d'antiguitat si, un cop sol·licitat el reingrés, no hi ha vacant.

Alguns convenis col·lectius d'administracions públiques han incorporat al seu articulat una regulació específica de l'excedència voluntària per incompatibilitats. La base per fer-ho és, en molts casos, evitar un tracte desigual entre el personal funcionari i el laboral en el moment que passi a prestar serveis en una altra entitat pública. És qüestionable que aquest principi d'igualtat jurídica (defensat per la STSJ d'Aragó de 4 de desembre de 2003 (AS 2004\1702)) sigui el fonament de l'excedència per incompatibilitats, atès que el Tribunal Constitucional ha indicat que el règim jurídic laboral i el funcional són diferents i que aquesta dissimilitud no és inconstitucional per la desigualtat de tracte, però sí sembla molt més raonable aplicar-la i **fixar-la en la negociació col·lectiva**, per un principi d'equilibri i coherència en la gestió dels recursos humans de l'Administració pública i per tal d'evitar la pèrdua del dret al reingrés un cop transcorreguts els cinc anys que fixa l'art. 46 de l'ET.

Val a dir finalment, que la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, ha donat per sobreentesa **l'aplicabilitat al personal laboral de l'excedència voluntària per incompatibilitats**, en atorgar la possibilitat de prendre part en els processos de funcionarització a qui tingui suspès el seu contracte per aquest motiu.